

(המשך מעמוד 17)

הבטיח את תחושת הזהות העצמית שלה ואישיותה פנתה לכיוון של סמל תפקודים. והי התפתחות המובילה בדרך כלל לעבריינות ולפסיכוזה ממש. אם סופיה לא הגיעה למצב כזה, הרי זה, אולי, בשל תחושת האמה כבדה שקיננה בה כל הזמן על היותה ילדה בלתי חוקית וששימשה לה כעין מעצור.

במצב זה של חוסר יכולת ליצור זהות עצמית, התפתח בסופיה פחד מפני אבן עזמי במצבים המחייבים הפקרת העצמי כמו זיווג מיני, יידידות נפש ומאבק פיזי. כתוצאה מהמנעות מחירות אלה, הביא הפחד דמות אבדן האני לתחושה עמוקה של בדידות והסתגרות פנימית.

התפתחות זו, היא המסבירה מדוע אין סופיה לרוץ הכוכבת מתנהגת כשאר הכוכבות. היא אינה יוצאת בלילות, מסתגרת בביתה ומעדיפה לצפות בטלביזיה. היא מופיעה בפומבי רק כשברור לה שזה נחוץ לקידום הקריירה שלה. אין לה יידידות קרוי בים וגם בקרלה פונטי המפקה, הגילו כפי התאהבה בלורו פונטי המפקה, שגילו כפי ליים מגילה, הרי לא היה בהתאהבות זו עניין מיני אלא נסיון למציאת אב, אותו חיפשה כל חייה. בחברתו מצאה סופיה את הבטחון שבהשתייכות.

★ ★ ★

זהות שאוהה

הוסר היכולת ליצירת זהות עצמית, הוא שבהיא את סופיה להזדהות כמטע גבורה עם אמה, צד למצב שבו היא ממשיכה את הקריירה של אמה, שלא הגיעה מעולם אל תחילתה.

היות זו האם שדחפה אותה, בהיותה בת 15, להופיע בשימלת-ערב אדירת מחשף, שנתפרה בחפזון על-ידי הסבתא והדודות, בתחרות יופי לבחירת נסיכת-הים. סופיה זכתה בתפרט שני. כעבור שנה דחפה אותה אמה לתחרות יופי נוספת — בחירת מיס אלנצה. משם עברה האם השאפתנית עם שתי בנותיה לרומא, הצליחה לקבל פני צינע ציטמה. סופיה הצליחה לקבל שני תפקידים קטנים של סטטיסטיקה. אחד מהם בקווינזאוס, סרט הענקים של מטרן. אחרי הצלחה יחסית ראשונית, החלה תקופת שפל עבור סופיה. משך שנים היתה שרויה בדוחק כספי, כשהיא מעתיקה את מקום מגוריה ממשכן עוני אחד למשך נהו, מנסה לקשור קשרים במועדוני-לילה כדי להגיע לעולם הסרטים. גורלה התפתך שוב, כאשר השתתפה ב-1950 בתחרות יופי, בה השתתפו בומני הצעירות שהפכו לכוכבות ידועות של הבד האיטלקי, כמו סילבאנה מנגאנו, סילבאנה פאמפניני וג'ינה לולובריג'ידיה. גם כאן זכתה סופיה ב"פרס שני. אולם אותו ערב טמן בחובו היכרות גורלית: היא הוצגה בפני קרלו פינטי, שנתן לה מיד תפקיד קטן ב"סרט, התאהב בה ונשאר מאז צמוד אליה כמפיק, כמאהב, כבעל (בנשואין במקסיקו, אחרי שהכניסה האיטלקית לא הכירה בג'י רוסיו מאשתו הראשונה) ושוב כמאהב (אחרי שהכניסה לא הכירה בנושואי ל"סופיה, האשמה אותו בניגמיה).

★ ★ ★

מאפסופיה לפילוסופיה

דיא החלה את הקריירה כשחקנית יערום, שגופה וחזה החשוף (ראה שער) שימשו נקודות משיכה עיקריות. היא חיסלה כזו אחר זו את כוכבות הבד האיטלקי בנשקן שלהן — את סילבאנה פאמפניני, התנגאנו והגולו, זכתה לתפידים חשובים יותר ורציניים יותר. תוך עשר שנים, אחרי שיריבותיה כמעט ונשרו כחו, הגיעה היא למעמד לו לא זכתה שום כוכבת איטלקיה — הכרה בינלאומית, מקום בצמרת האצולה האירופית, רכוש של מיליונים והשבוץ גם בשיא השיאים — האוסקר. בת האספסופיה זכתה בעולם של פילוסופיה.

אלא שמלרות השיגה ותהילתה אין היא יכולה לגאול את עצמה — סמל הנשיות של שנות השישים היא אשה בודדה ומסור, גרויה, המוצאת סיפוק באיסוף קטעי ה"עיתונים אודות ציפה, המחזיקה ליד מיטתה משקפת מגדלת, רוכה היא מתבוננת בגנטי-ביים של צילומי הפירוטומט שלה, האוהבת ללולו פוסטי ואינה מוצאת עניין בחברה או בבילויים. והפרדוקס הגדול ביותר ב"סיפורה של סינדורה המודרנית — סמל בחייה והלהט הנשי של הקולנוע, היא סר יכולת למצוא אושר בכל הקשור למין.

רינה יצחקוב עם מעריצים בצעדה נחמדות לפחות כמוני!

אנשים

מכתבים, זכויות ומטבעות

אחד שלא למד לקח מהדוגמה המשכנעת של ח"כ מפא"י הצמחוני, יושבראש ועדת הכספים של הכנסת, **ישראל גורי**, היה ח"כ ליברלי **יוהר הררי**. למרות שלפני שבוע לגם גורי, בפעם הראשונה מזה שנים רבות, משקה אלוהולי — לא הצליחו חבריו של הררי לשכנעו לגנום כוסית. נזירותו של הררי, חבר ועדת החוק והבטחון, ממשקה היא כה חמורה, הן שסרב אפילו להשתתף בליגמת בירה ב"מסיבה שנערכה לכבוד ביקורו בסניף מפ"לגתו ברמת-גן. . . . מסתבר שמאסרו של המזרחן, חבר קיבוץ שער-העמקים, **אהרנ"צ צ'יץ** כהן הגביר את תסקותיו של נציגו בתי-הסוהר, **אריה גיר**. כאשר ביקרו בפנים משפחתו של **אהרנ"צ** יחד עם ח"כ מפ"ם **יעקב ריפתין** אצל ניר וביקשו רשות ביקור מיוחדת אצל האסיר, הצביע הנציג על ערימת המכתבים הגבוהה על שולחנה, שאל את ריפתין: "תראה כמה מכתבים. מה זה? עליה לרגל?" "עליה לרגל או לא", ענה לו הח"כ ב"בדיחות-דעה, "אתה יכול להישאר שש. וצדקת מפ"ם לא תתקבל כאן!". . . . חשק המור וכושר התרמה מקורו גילה השבוע ראש עיריית אשקלון, **אריה תג'ר**, כאשר חקרה אותו אחת מתושבות העיר על נכרנות השמועה בדבר חלקו הפיננסי במילין אשקלון הגדול, המוקם בעיר. בו במקום הציע תג'ר למכור לה כל זכות שיש לי או לאשתו במלון, לתרום את סכום ה"קניה לאינזשנירפוליו. סטר המכר נערך בו במקום, כשהקונה הלא-מאושרת שוקלת 25 לירות טבין ותקלין תמורת רכישה הזכויות שאינן קיימות. . . . כיצד הניח את היסוד לחוויאון למטבעות הנקרא על שמו, שנפתח השבוע ליד מוזיאון הרק, סיפר מייסדו **ליאן קרמן**. קדמו, שביקר בקיסריה העתיקה לפני ארבעים שנה, ראה שם מספר נערים ברואים, שנראו לו כ"מקבצי נדבות. כאיש צמל ולעסקן פועלים

★ ★ ★

לוליטה, צלם ופקדים

לטיפול מיוחד זכה אחד ממקבלי הפנים של הצעדה, ראש עיריית רחובות **יצחק כ"ץ**, מפני כתבי גלי צה"ל (במילואים) **פוזניה** (יומן החדשות) **פער ורתן** (הכרן **דונבין**). לאחר שדונבין תיאר ב"ש" דור חי של התכנית הצבאית, את קהל הנאספים בנוסח: "כל רחובות באה הנה — הלוליטות, המורה, הצלם ואפילו דן אל"מגור!" הודיע לו סער שהו רואה על בימת הכבוד. "טיפוס מענין", ראש עיריית רחובות — מר כ"ץ! הרושיה בין ראש העירייה וכתב קול ישראל התנהל בנוסח זה — טוביה: "איך מקדמת רחובות את פני הצועדים?" ראש העירייה: "בשמחת המונים ואחידה חגיגית מקבלת עירנו את פני ה"גדניעים הצועדים... טוביה: "הגדניע יבאו רק מה, אדוני ראש העיר. ועכשיו, אדוני ראש העירייה, האם גם עיריית רחובות שלחה נציגים להשתתף בצעדה?" כ"ץ: "מעיריית רחובות יצאו שני פקידים לייצג את עירנו בכבוד!" וכיצד מתגברים בש"ש רדי העירייה על חסרונם של שני פקידים אלה?" שאל הכתב, "הפקידים האחרים מגביים רים חיליים ובכוחות משותפים משלמים את חסרונם". נצנה. . . . לטיפול אחר בצעדה זכו שני שרדני גלי צה"ל הקבועים **אברהם מרון** ו**רני ארקין**, שעה ש

פסוקי השבוע

- **עוררה-הדין יוסף ביימנשה**: "ההיסטוריה של הכפיה הדתית היא ההיסטוריה של הקואליציות הממשלתיות!"
- **הסופר פנחס שרה**, על מישורי הרדיו: "אם מלאות השיחות, דא והא, אם גדושות תכניות, ההדה, ואם שופעות תכניות הזמר, הרה"ו — מה נותר, דאם לא מלאות ב,אוי-אוי?"
- **מפקד צעדת ארבעת הימים, יהודה הררי**: "אינני מתכוון ללכת בצעדה הבאה. הרבה יותר נוח להתבונן בה מהצד!"
- **מפקד חילי-אוויר, אלוף עזר ויצמן**: "העין — כלי ישן, לכן המציאו את הרדאר. גם הראש כלי משומש, לכן המציאו לו את המחשב האלקטרוני!"
- **השחקנית אילנה עדה**, כשנדרשה לחזור לישראל לשרת בצבא: "אין לי חשק להיות סתם מספר. אני שונאת מדים ושונאת לומר, כן, המפקד! אני גם שונאת מלחמות!"
- **כדורגלן הפועל חיפה, שלמה לוי**, על התפרעותו ומעצרו: "מה יש? לפושקש מתור ולי אסור!"

ניסו למצוא ולראיין בכל מחיר את זקן הצועדים, **יוסף דורן**. השעה היתה מאוחרת והשניים חיפשו אותו בכל מתנה בית-שמש, כדי להקליטו במהירות ליומן הצעדה שנועד להיות משודר כעבור זמן קצר. לאחר חיפושם ממושך עלה בדעת אחד הצועדים לחפש את דורן בבית-הכנסת. כשימיהרו השניים לאהל בית-הכנסת, תפסו ידיים וקנות אבל איתנות בכתפיהם, ובעליהן הרי דיע להם בשמחה: "טוב שבאתם, עכשיו יהיה מניין!" לא עזרו הסברים ושכנועים. דורן סירב לצאת, אף אשר יתפללו השניים תפילת מעריב. רק אחר כך הסכים הזקן הדובר עברית לתת ראיון בידיש לגלי צה"ל. הסביר לקריינים המתקשים בלשון זו: "אין א יידישע מעדינע — מדברים יידיש!". . . הפתעה בלתי נעימה ציפתה במתנה הצעדה לדובר משרד הדואר, **דניאל מולד** (מנדלסון). שגויס להיות קצין אירוח של הצעדה. במשך שפתיים ניסה דובר הדואר להשיג שיחה טלפונית דחופה, כשהטלפון אית מסרבת בכל תוקף להעניק לו זכות קרימה. לבסוף הטיח מולד את השפופרת על המולג וקרא בעצם: "איה מין שירות טלפונים יש בארץ הזאת?!" . . . לא כל כך בנוח הרגיש אחד ממקבלי פניהם של הצועדים בירושלים, סגן ראש עיריית ירושלים הדתי, **משה פורושי**, כשכמה מקבוצות הצועדים עברו על פני הבמה לקצב הקריאה הבוררה: "איפה ירסלה? איפה ירסלה?" . . . למרות שהתרגלה כבר לתשופות-לב רחבה, הופתעה מלכת היופי לשעבר, **רינה יצחקוב** (ראה תמונה), מ"ההתעניינות הרבה שעוררה אצל הצועדים. "מה יש?" שאלה כשהקיפדה גברים רבים, "יש כאן המון נחמדות, לפחות כמוני!"

★ ★ ★

שמייה ומרניסטור

גם בחוף-לארץ לא עזבת רוחו של המבקר הישראלי, **ליאן גמזו**, את אנשי האמנות הישראליים לנפשם. כאשר ביקרו הפיזמונאי הישראלי, **חיים חפר** ואשתו הצעירה רות בשוק של איסטנבול, גילה חפר בחתך מתנויות השוק גלויה, הכתובה בו הלשון: "אני שולח לך אגדה של פסח ומקוה שתשלח לי את אחד הדברים ה"מניינים בחנוכה". שתול: דרי חיים גמזו. . . . אמן אחר שנתקל בגמזו, היה **יצחק תומרקין**, שנשאל בשעת מסיבת עיתונאים סוקיו לרגל פתיחת תערוכתו: "איה מין סגריר לענייני אמנות שלחתם לנו לבניגולה הרגפית כאן? הרי הוא שונא אמנות!". . . . אגב, תומרקין התלהב מיפאן מאבט ראשון. הסיבה: הדבר הנאשן אותו רמז ענינו על אדמת יפאן היה גזר בודי-היסטי, שמתוק ביו האחת שמששית-נייר ובידו השנייה רדיו טרנוניסטור. . . . מספר המפתוח חתכו לשחקני הפועל יאסטרון זוית, כאשר באו לתליריחום להופיע בהצגת בית הצעב טוב של **משה שמיר**. מיד בה"גיעב, שואל להם מרכז ועדת התרבות במ"קום, האם לו יסיכמו להופיע בשתי הצעות ערבב אחד הוא לא יסיכמו שויפיעו בכלל, כיון שהאולם בו יופיעו הוא קטן ולא יקלוט את כל התושבים. רק לאחר שכנעו ממושך הסכים המרכז לדחות את ההצגה השנייה למימד מאוחר יותר. בהפסקה נהגו השחקנים לראות שכל הקהל נצלם מהאולם. הם חששו פן השתעמם הקהל והלך הביתה. אך מיד לאחר ההפסקה חור האולם והתמלא בתום ההצגה הסביר מרכז ועדת התרבות **לפנינה פרי**, שתמהה על ההיעלמות הכל"לית: "אין אצלנו אף בייביסיטר וכולם רצו הביתה לראות מה שלום הילדים!". . . . ליידידיו של **רפי לוי** תהיה הודמנות לני סות ולשכנעו פעם נוספת לחזור לישראל. רפי מנהל משא ומתן עם הקבוצה הירושל אפריקאית הייגנדס פארק בדבר חתימת חוזה על משחק בשורותיה. בדרכו לארץ החדשה מתכוון רפי לוי, באם יסיפק לו הזמן, לפקוד לביקור קצר בישראל. . . . פגישה לבבית נערכה השבוע במסדרונות התיאטרון החיפאי בין הבמאית, חברת מש"שעמק, **שרמית בת-דורי**, לבין ה"שחקן **יוסף כרמון** (קורמן). יוסף, שהתחיל את הקריירה הבימתית שלו בהדרכתה של בת-דורי הצגת ים ובית בקאמר, אמר בסך הכל ארבע מילים באותה הצגה. כשנראה תה אוחל בתפקוד ראשי באנדורה. התגאחה בהצלחתה, שראשיתה נבטה תחת ידיה.

★ ★ ★

בדיחת השבוע

סיפרו השבוע בחוגי הפועל תל-אביב: מזכיר האגודה, **מאיר מייברג**, התלונן בפני הכדורגלנים: "מה זה, הצטרפתם כולכם לאליצור?". "מה פתאום אליצור?" שאלו השחקנים. "אני רואה שהספקתם לשחק בשבת!"